
Kamionki Duże, st. 2, gm. Łysomice, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 37-45/27

Informator Archeologiczny : badania 34, 32-33

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

	przeworskiej z okresu wpływów rzymskich, fragmenty naczyń z okresu wczesnego średniowiecza oraz ceramikę nowożytną. Poza tym w wykopach XV, XVI, XVIII odkryto fragmenty kości zwierzęcych, głównie świnii. Stanowisko Chwałowski Trakt 21 w Iłży określono jako stanowisko wielokulturowe. Dokumentacja znajduje się w Wojewódzkim Oddziale Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego w Radomiu. Materiały przekazano Muzeum Regionalnemu w Iłży. Badania nie będą kontynuowane.
Imielno , st. 4, gm. Nowe Ostrowy, woj. łódzkie, AZP 55-49/ 20	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Janków , st. 9-11, gm. Piątek, woj. łódzkie, AZP 59-52	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Jordanowo , st. 12, gm. Świebodzin, woj. lubuskie, AZP 53-14/47	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Kałdus , st. 4, gm. Chełmno, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 33-41/4	patrz: wczesne średniowiecze
KAMIONKA , st. (aut.126), gm. Smętowo Graniczne, woj. pomorskie	- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit) - osada kultury łużyckiej (V EB-HA C) Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 20 maja pod kierownictwem Zbigniewa Borcowskiego (Muzeum Archeologiczne w Poznaniu) w pasie autostrady A1. Wyniki badań opublikowano w „Raporcie 2000”, s. 17-18.
KAMIONKI DUŻE , st. 2, gm. Łysomice, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 37-45/27	osada kultury pucharów lejkowatych (neolit) Pracami wykopaliskowymi prowadzonymi od 18 kwietnia do 18 maja kierował dr Andrzej Bokiniec (autor sprawozdania) z Instytutu Archeologii i Etnologii UMK. Zbadano teren stanowiska zakreślony w 1996 r. Następnie rowem sondażowym o wymiarach 2,50 x 90 m sprawdzono w kierunku południowym stok wzniesienia do zmeliorowanego obecnie podmokłego zagłębienia terenu. W pobliżu jego linii brzegowej odkryto pozostałości obozowiska neolitycznego nierozpoznanego w trakcie wcześniejszych badań. W miejscu tym założono wykop o wymiarach 20 x 40 m. Badania wykopaliskowe potwierdziły trafność oszacowania zasięgu stanowiska. Uchwycono jego południową część w rejonie o wymiarach 100 x 35 m. Północna część stanowiska znajduje się na terenie lasu sosnowego. Na stanowisku stwierdzono obecność prostego układu stratygraficznego. Pod humusem o miąższości 25-30 cm zalegała warstwa z zawartością materiałów zabytkowych. Miała ona zróżnicowaną grubość. W północnej części stanowiska była najsilniej wykształcona i osiągała miąższość około 40 cm. W kierunku wschodnim zanikała, na południu i zachodzie była znacznie cieńsza (10-20 cm) i przerywana soczewkami calca. Ten ostatni stanowił piasek z dużą zawartością orsztynu i kamieni (soczewki żwiru). W obozowisku odkrytym na południu stwierdzono również obecność piaszczystej warstwy kulturowej różniącej się konsystencją od występującej na północy stanowiska. Obie warstwy ukształtowały się prawdopodobnie już w okresie neolitu, którego obecność jest w materiałach z nich pochodzących najsilniej poświadczona. Łącznie zidentyfikowano na badanym

obszarze 143 obiekty, z których 41 odpowiada definicji dołka posłupowego. Obiekty koncentrowały się w północnej części stanowiska. Poza jednym przypadkiem (ob. 114-430 fragmentów ceramiki) większość z nich miała ubogą wartość kulturową. Obiekty kultury pucharów lejkowatych były słabo czytelne. Większość obiektów jest związana z późniejszymi fazami zasiedlenia stanowiska. Odkryto blisko 1900 fragmentów naczyń i ponad 500 krzemieni. Pobrano 29 próbek węgla drzewnych.

Najbardziej zaznaczone jest osadnictwo kultury pucharów lejkowatych z fazy lubońskiej. Nie można obecnie stwierdzić, czy materiały tej kultury z „obozowiska” na południu stanowiska można datować na tę samą fazę. Z materiałami kultury pucharów lejkowatych związana jest grupa ceramiki neolitycznej o technologii schyłkowo neolitycznej. Ceramika ta występuje często w tych samych skupiskach i obiektach. Jej określenie kulturowe wymaga dalszych badań. Mniej liczne są zabytki kultury amfor kulistych i kultury iwieńskiej. Można je powiązać z obiektami. Jeszcze słabiej zaznacza się osadnictwo ze starszego okresu żelaza. Pojedyncze materiały należy datować na okres nowożytny. Nie potwierdzono obecności osadnictwa okresu wpływów rzymskich.

KARWIN, st. 43, gm. *loco*,
woj. małopolskie, AZP 101-59

- osada i cmentarzysko (?) kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadzone przez dr. Krzysztofa Tunię i mgr. Piotra Włodarczyka (autorzy sprawozdania, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział w Krakowie). Finansowane przez WKZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 260,50 m².

Stanowisko nr 43 w Karwinie nie zostało zlokalizowane podczas badań AZP. Ratownicze badania wykopaliskowe rozpoczęto po natrafieniu przez właściciela pola na fragmenty kamiennej obstawy grobowej oraz pozostałości szkieletów ludzkich. Rezultaty rozkopywań właściciela pola oraz prace archeologiczne pozwoliły na zadokumentowanie resztek konstrukcji grobu – miał prostokątny zarys o rozmiarach około 2 x 3 m i dłuższej osi zorientowanej wzdłuż linii wschód-zachód oraz ściany zbudowane z kamieni wapiennych. Wewnątrz natrafiono na resztki dwóch szkieletów, z głowami usytuowanymi w stronę zachodnią. Wyposażenia nie znaleziono.

Jesienią 2000 r. w obrębie kulminacji formy terenu, gdzie znajduje się stanowisko, założono wykop, w którego obrębie natrafiono na 10 obiektów; 7 z nich to trapezowate w profilu jamy z materiałami kultury pucharów lejkowatych. Wśród nich wyróżniał się obiekt nr I, w którym natrafiono na znaczną ilość ceramiki, krzemieni i kości zwierzęcych. Jeden z obiektów – w formie nieckowatego zagłębienia o średnicy około 15 m – zawierał również dużą ilość zabytków wspomnianej wyżej kultury. Jedną z jam kultury pucharów lejkowatych została naruszona przez nieckowaty w profilu obiekt o charakterze pieca - paleniska. Odkryto w nim pojedynczą skorupę kultury ceramiki sznurowej.

Materiały i dokumentację z badań jest przechowywana w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, w Pracowni Archeologicznej w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

KĄTY WROCŁAWSKIE,
nr rej. zab. 7/Arch/200,
gm. *loco*, woj. dolnośląskie

- grób ciałopalny kultury amfor kulistych (neolit)
- grób szkieletowy kultury unietyckiej (epoka brązu)
- szubienica z XVI w.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 26 września do 5 października przez dr. Radosława Jarysza (autor sprawozdania, AKME – Zdzisław Wiśniewski). W badaniach uczestniczyli mgr Edyta Lach, mgr Gocza Beżaniszwili, Wiktoria Witkowska. Finansowane przez WKZ we Wrocławiu. Przebadano powierzchnię 20 m².

Nieregularnie czworokątny wykop wytyczono w południowo-wschodniej części kopca kurhanu. Na głębokości 80 cm od kulminacji kopca (15 cm pod